

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدين يوم وبر زنده يك تن مباد
همه سر به کشتن دهيم
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابسي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر. اسن آلمان

با چهره خندان

با چهره خندان	رفتم به عروسی، يکی فامیل، افغان
با چهره خندان	از دختر، مامای رفیقی ز دل و جان
گوئی همه مستند	دیدم به پذیرایی ، گل، سرخ ، به دستند
با چهره خندان	از مرد و زن و پیر و جوان ، چون مه تابان
خوبان همگی جمع	گل بود به يک دست و به دست، دگری شمع
با چهره خندان	داماد و عروس آمدی در سایه قرآن
بالذت، وحدت	قصیدن و پاکوبی، آن جفت، مودت
با چهره خندان	داماد پسر ترکی ، عروس دختر، افغان
با کاغذی بر دست	یک خانم و آقاییکه از باده روح مست
با چهره خندان	بر روی ستیز رفتہ دوتا بلبل، خوشخوان
بر جمله سلامش	آن خانم، افغانی شروع کرد پیامش
با چهره خندان	عرض، ادبی کرد ، به افغانی و ترکان

بسروده یک افغان	گفتاشکر و شیر ، یکی شعر به مهمان
با چهره خندان	بر مقدم. تان فرش کند چون در و مرجان
بر کرسی. جالس	خوش وقت ازانم که خودش ، حاضر. مجلس
با چهره خندان	تافخری نصیب. همه از ، زمزمه شان
خود شعر بخوانند	کف میزنيم اکنون ، که تشریف بیارند
با چهره خندان	پس ما و شما منتظر. نعمت افغان
وآن لعل و گهر را	رفتم که کنم زمزمه آن شیر و شکر را
با چهره خندان	کردم عرق از کف زدن بیحد. یاران
بر پیر و جوان شد	قند و عسلی عرضه به مردان و زنان شد
با چهره خندان	گلهای ادب را به نثار. ره مهمان
آن رشته گستنم	القصه تمام کرده سر. جای نشستم
با چهره خندان	چون مرغک. بشکسته پر و بال و زمستان
با غُمبُر. غَمَبَر	دیدم که به دور و بر. من اینهمه کفتر
با چهره خندان	با پتکی و با چوری و با دانه بپاشان
هم سیب. سمرقند	تُركى پلو و قابلی و قورمه و سالند
با چهره خندان	با کیله و انگور. فراوان و فراوان
گوئی که همه مست	با پنجه و با قاشق و با کارد و گهی دست
با چهره خندان	هريک چو وزیران و رئیسان و قوماندان
دل شور و نوا کرد	رقاصه ای بارقص. عرب ، حشر به پا کرد
با چهره خندان	ای کاش که منهم بُدم از جمع. جوانان

اما ننوشتم	آمد به خیالم که درون باغ، بهشت
با چهره خندان	از جوی عسل، شیر و هم از حوری و غلمان
با عشه و با ناز	سیمین بدنانی همه گل پیکر و طناز
با چهره خندان	رقسان شده از هر طرفی، وارد میدان
پس با دل، افگار	دیدم نه توان است و نه تابی به من، زار
با چهره خندان	خارج شدم از محفل، باران و عزیزان
با درد، سر و تب	«نعمت» به مهارت رقم از محفل، آشتب
با چهره خندان	بنموده فرستاد به فامیلی ایشان